

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2022/890

z dnia 3 czerwca 2022 r.

dotycząca zmiany dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do przedłużenia okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Oszustwa podatkowe w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT) prowadzą do znacznych strat budżetowych i negatywnie wpływają na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (2) Dyrektywa Rady 2006/112/WE ⁽³⁾ przewiduje fakultatywne stosowanie przez państwa członkowskie mechanizmu odwrotnego obciążenia (RCM) w odniesieniu do płatności VAT w związku z dostawami określonych towarów i usług, które są podatne na oszustwa, w szczególności na wewnątrzspółnotowe oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy”. Dyrektywa ta przewiduje także specjalny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, który oferuje państwom członkowskim, pod pewnymi ścisłymi warunkami, szybszą procedurę umożliwiającą wprowadzenie mechanizmu odwrotnego obciążenia, zapewniając im tym samym bardziej odpowiednią i skuteczną możliwość reagowania na przypadki nagłych i znaczących oszustw. Okres stosowania obu mechanizmów wygasa z dniem 30 czerwca 2022 r.
- (3) Komisja przyjęła dwa wnioski ustawodawcze dotyczące wprowadzenia docelowego systemu VAT, które mają na celu ustanowienie kompleksowej odpowiedzi na oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy”. Wnioski te, które pierwotnie miały wejść w życie w dniu 1 lipca 2022 r., są nadal przedmiotem negocjacji w Radzie i można z dużym prawdopodobieństwem przewidzieć, że nie zostaną one przyjęte ani nie wejdą w życie przed tym dniem.
- (4) W swoim sprawozdaniu z dnia 8 marca 2018 r. na temat skutków art. 199a i 199b dyrektywy Rady 2006/112/WE dla zwalczania oszustw Komisja wskazuje, że państwa członkowskie i zainteresowane podmioty na ogół uznają mechanizm odwrotnego obciążenia za skuteczne tymczasowe narzędzie w zwalczaniu oszustw związanych z VAT. Ponadto państwa członkowskie uznały, że mechanizm szybkiego reagowania stanowi przydatne narzędzie i środek zapobiegawczy w razie wystąpienia wyjątkowych przypadków oszustw związanych z VAT. Od tego czasu ani

⁽¹⁾ Opinia z dnia 3 maja 2022 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 23 marca 2022 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

warunki prawne ani praktyczne aspekty stosowania RCM w ramach unijnego systemu VAT nie uległy zmianie. Dyrektywa 2006/112/WE nie została również znacząco zmieniona w celu rozwiązania problemu oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy” w bardziej usystematyzowany sposób. Uzasadnione jest zatem założenie, że ustalenia i rozważania zawarte w sprawozdaniu są nadal w dużej mierze aktualne.

- (5) Wydaje się zatem, że RCM i mechanizm szybkiego reagowania były użyteczne jako środki tymczasowe i ukierunkowane. Ich wygaśnięcie pozbawiłoby państwa członkowskie skutecznych narzędzi do zwalczania oszustw. Należy zatem przedłużyć okres stosowania RCM i mechanizmu szybkiego reagowania na kolejny ograniczony okres, tak aby umożliwić prowadzenie w Radzie negocjacji w sprawie docelowego systemu VAT, a także dalsze opracowywanie narzędzi do walki z uchylaniem się od opodatkowania i zmodernizowanych zasad sprawozdawczości, które mają zostać w międzyczasie przyjęte.
- (6) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie utrzymanie skutecznych narzędzi do zwalczania oszustw, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skutki działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 199a wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą postanowić, do dnia 31 grudnia 2026 r., że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest dowolna usługa lub dostarczany dowolny towar spośród poniżej wymienionych.”;
  - b) uchyla się ust. 3, 4 i 5;
- 2) art. 199b ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się do dnia 31 grudnia 2026 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 3 czerwca 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
F. RIESTER